

1922, čís. 262 sb. z. a n., dle něhož vojenská služba může být započtena jen 1. kandidátům advokacie, kteří před nastoupením vojenské služby už byli zapsáni v seznamu kandidátů, nebo byli v praxi soudní, do advokátní praxe započitatelné, tedy před nastoupením vojenské služby už dokončili studia právnická, a 2. kandidátům advokacie, kteří do dvou let po skončení právnických studií službu vojenskou nastoupili, tedy rovněž už před nastoupením vojenské služby dokončili právnická studia.

Čís. 2295.

V řízení dle čl. 407 a 409 obch. zák. platí co do přípustnosti opravných prostředků předpisy řízení nesporného.

Výtěžek z prodeje lze po případě složit k soudu.

(Rozh. ze dne 20. února 1923, R I 114/23.)

Firmě W. povolen byl dle čl. 407 obch. zák. prodej části ovoce, jež pro odpurce dopravovala, proti složení jistoty. Žádost její, by jí byl vydán výtěžek prodeje a vrácena byla jistota, o b a n i ž š í s o u d y zamítly, ježto odpurce domáhal se vydání ovoce žalobou, o níž dosud nebylo právoplatně rozhodnuto.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Řízení dle čl. 407, pokud se týče 409 obch. zák. jest řízením nesporným. Jest proto dle Šu 16 cis. patentu ze dne 9. srpna 1854 čís. 208 ř. zák. přes to, že rozhodnutí prvního soudu bylo rekursním soudem potvrzeno, stížnost na Nejvyšší soud přípustna, avšak jen v případech zřejmé nezákonnosti, odporu se spisy neb z důvodu zmatečnosti. Takového poklesku se však nižší soudy nedopustily a stěžovatelka toho ani netvrdí, vytýkajíc rekursnímu soudu neprávem pouze nesprávné posouzení věci po stránce právní. Podotýká se, že jistota 2500 Kč prodejem přepraveného zboží svého účelu nepozbyla a že výtěžek z prodeje jest sice z pravidla vyplatiti povožníku, jenž se súčasťněným vyúčtuje, že však první soud nejednal proti zákonu, nařídil-li v tomto případě, kde strany jsou ve sporu, aby se výtěžek uložil na soudě.

Čís. 2296.

Obnova pachtu.

Dobrodiní Šu 2 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 313 sb. z. a n. (čl. II. zák. ze dne 13. července 1922, čís. 213 sb. z. a n.) jest jen tehda vyloučeno, je-li obec nebo jiná právnická osoba propachtovatelem anebo jeho právním nástupcem v pachtovním poměru, o jehož prodloužení jde, nikoli i tehda, je-li propachtovatelem poživatel pozemku obce nebo jiné právnické osoby (na př. obročník ohledně obročního pozemku).

(Rozh. ze dne 20. února 1923, R I 157/23.)